



Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Ipreensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

§. 1. Avitus lansenianos suos justâ severitate comprossos insulsè componit
Martyribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

604 EXCURSUS CONTRA
SECTIO II.

§. I.

*Avitus Jansenianos suos justā severitatem compressos insulē componit
Martyribus.*

Priūs probent se non esse hæreticos vel Schismaticos: tum demūn de indignis pœnis suis lividam emitant vocem, tum demūn se audient, cum mali aliquid patiuntur, veritatis Martyres dicere. Aug. l. i. cont. Parm. c. 8.

HÆc Donatistis falsam de Justissimâ Schismatis hæresisque ultione Martyrii laureolam sibi pollicentibus Africanus Debellator intorquet, quemadmodum & alibi: *Martyrem non facit pœna, sed causa*. De Donatistis pergit sciscitari: *Quid enim non isti justè patiuntur, cum ex altissimo Dei præsidentis & ad cavendum ignem æternum flagellis talibus admonentis judicio patiuntur, & merito criminum, & ordine potestatum?*

De erroris pervicaciâ pullulat ista jactantia; ne alioqui, si Justam agnoscerent seu pœnam, seu medicinam, culpam suam profitéri viderentur. Sic inflati liberi arbitrii inflatores invidiam se pro veritate sustinere jactabant; sed & pro fidei veritate labentis mundi odia promerèri.

Et ut ad Gemellam cum Jansenianâ, in sensu sui Conditoris Pentade causam gradiamur: Defensores trium Capitulorum, Theodori, Ibæ & Theodoreti contrà Romanorum Pontificum, Vigilij, Pelagij, ac Gregorij Magni peremptoria Decreta injustis persecutionum turbinibus se objectari querebantur; nec tamen Præclarissimus

L. 5. cont.

Iul. c. 1.

I. 1. op. post.

cap. 2.

mus ille Ecclesiæ Antistes hanc sortem miseratus
 inquam est; quin potius hoc solaminis vice re-
 scrispit: *Nulli fas est retributionem præmiorum ex- S.Greg.l.2.
 spectare pro culpa: In quo Apostolico rescripto, indit. 10.
 quanta sit in decidendis Auctorum sensibus Ro- epist. 36.*
 manæ Sedis Authoritas, quantaque Catholicis
 parendi & credendi Decretis illius necessitas in-
 cumbat, luculentissimè edicit, sicut & in aliis
 ejusdem Registri epistolis pro trium Capitulorum
 damnatione exaratis, prout in procursu Differ-
 entiationis hujus enitescet. Scribit itaque universis
 per Hiberniam Episcopis: *prima itaque Epistolæ
 vestræ frons gravem vos pari persecutionem innotuit.
 Quæ quidem persecutio dum non rationabiliter susti-
 nerur, nequaquam proficit ad salutem: nam nulli
 fas est retributionem præmiorum exspectare pro culpa;
 debet enim sciœ sicut Beatus Cyprianus dixit,
 Martyrem non facit pena, sed causa. Dum igitur
 ita sit, incongruum nimis est de eâ vos, quam di-
 citis, persecutione gloriari, per quam vos constat
 ad æterna præmia minimè provehi. Reducat ergo
 Charitatem vestram tandem integritas fidei ad Ma-
 trem, quæ vos generavit, Ecclesiam: nulla vos ani-
 marum intentio à concordia unitate dissocier, nulla
 persuasio repetendo vos à recto itinere defatiget. Nam
 in Synodo in qua de tribus capitulis actum est,
 aperto liquet nihil de fide convulsum esse vel aliqua-
 tenus immutatum: sed sicut scitis, de quibusdam illic
 solummodo personis est actitatum, quarum una,
 cuius scripta evidenter à rectitudine Catholicæ fidei
 deviabant, non injustè damnata est. Pergit: Ut
 igitur de tribus Capitulis, animis vestris ablara
 dubietate, possit satisfactio abundantiter infundi:
 librum quem ex hac re Sanctæ memorie Decessor
 meus Pelagius Papa scripsérat vobis utile judicavi
 transmittere. Quem si positò voluntaria defensionis
 studiò, purò vigilanti que corde sapius volueritis re-
 legere,*

606 EXCURSUS CONTRA

legere, eum vos per omnia secuturos, & ad unitatem nostram reversuros nihilominus esse confido.

Porro autem si post libri hujus lectionem in ea, quā estis, volueritis deliberatione persistere, sīnē dubio non rationi operam, sed obstinationi vos dare monstratis. Finaliter hotatur: ut quoniam Deō suffragante fidei nostrae integritas in causa trium Capitulorum inviolata permansit, mentis tumore depositō, tanto citius ad Matrem vestram quae filios suos expectat & invitat, Ecclesiam redeatis, quanto vos ab ea quotidie exspectari cognoscitis.

Cum ergo Romani Pontifices satiatissimè declarant quinque propositiones ex libro cui titulus *Augustinus &c.* Excerptas in sensu ipsius Jansenij se damnare, non rationi, sed obstinationi operam se dare demonstrant dictarum propositionum in tali sensu propugnatores; quos ideo filios iniquitatis appellat Alexander VII. Novella & perniciosa Hæresis Ecclesiasticâ authoritate compressa est, ut multum miremur superesse adhuc, qui Romanis Rescriptis conentur obsistere. Inter hos palmam pertinaciæ fert Avitus Academicus, Vincentius Palæologus, & Paulus Aurelius. Avitus Academicus namque ob turbines, quos patiuntur Jansenij defensores componit temporibus Athanasij. Componite tunc, ait, defectionem istam cum calamitate quam (sicut tum in causa Personæ Christi & Episcopi Athanasij) jam in causa gratiæ Christi & Episcopi Jansenij, patiuntur Christianæ Reipublicæ. Et alibi: Nescio an non adesse festinent tempora quibus Sponsa illa carissima, non jam per pressuras Gentium sed per pericula à Magistratibus populi, per pericula à falsis fratribus ita tremat & affligatur, ut, quemadmodum nuperrimè in penso Ecclesiastico recitavimus, fieri posset, Redemptor ipsius eam prorsus deseruisse ad tempus videatur. Sectam ipsam Jansenianam,

ut

Paranesi
Vindic.
pag. 17.

pag. 20.

ut hæreticam Petri ore notatam, insolentissimè vocitat Christi Sponsam & Matrem Ecclesiam, qui Ecclesiæ vocem sperrit Aitus Academicus. Et in hoc à veterum genio Hostium Ecclesiæ non degenerat, signatè Juliani Pelagianorum Goliathi, qui non modò de paucitate suorum gloriatus est, questusque se mundi labentis odia invidiamque cum Symmisticis suis pati, sed & Ecclesiæ pericula miseratus Turbantio gemebundus scripsit: *ut paribus orationibus oret pro Ecclesia, ne Augustini doctrinæ construpetur, orandus est hic Deus, frater beatissime Turbanti, Consacerdos dilectissime, ut paribus etiam hæc tempestate Virtutibus Ecclesiam Catholicam Filij sui Sponsam, maturam, fœcundam, castam, decoram à Manichæorum construpratione in Africâ vel ex Africâ latrocinantium eruere non moretur.*

Sed hæc nostra potius oratio est, inquit Augustinus, adversus Manichæos & Donatistas, & alias hæreticos, vel quoslibet Christiani & Catholici Nominis inimicos in Africa constitutos.

Concludo contrà Avitum verbis Augustini adversus Donatistas: *Quid enim non isti (Jansenij Defensores) non justè patiuntur & meritô. criminum & ordine potestatum? Et contrà Pelagianos: Nolite de paucitate gloriari: & quod est vanius, dicere quod pluribus placeat dogma vestrum, & objicere nobis detestabilium dogma paucorum.*

*Aug. l. 3.
cont. Iul.
c. 17.*

*L. 2. op. posse.
cont. Iul.
cap. 3.*

